

sker; men kun mener, at det ikke er fornødent at stille noget Indbringingsforslag; i saa Henseende, ikke paa Grund af Udvalgets Ytringer er vil- lig til at frakalde Forslaget.

Oppermann: Jeg skal naturligtvis med største Fornødsel imødekomme den ærede Ord- førers billige og i Sagens Natur begrundede Ansøgning. Om dette Punkt var der i Revisoratet, som det vil være de ærede Medlemmer be- kjendt af Beretningen, Meningsforskjellighed. Revisoratet var i sin Heelhed enigt i, at man skulde fremskalde en ordentlig regnskabsmæssig, aarlig Opgjørelse af Indtægts- og Udgiftsre- stancer, som ere to af de Punkter, mit In- bringingsforslag vedrører; men med Hensyn til Formen, Maaden hvorpaa man skulde bringe denne Sag i god Gang, var der en Different, idet nemlig Revisoratets Majoritet, hvortil jeg ikke hørte, meente, at man ikke skulde tage denne Sag for, uden at gennemgaae i den allermindste Detail hele de gamle Punkter, som kunde ligge af Indtægts- og Udgiftsrestancer. I Modset- ning til denne Forbring holdt jeg paa, at man for det Nar, hvor man begyndte paa et saadant Regnskab, maatte begynde med en Sum, om hvilken man vidste, at den vel ikke var ganske rigtig, men dog ikke fjernede sig meget fra Sandheden. Det vil sees, at denne Diffe- rents ingenlunde var principiel, og at det heller ikke var den, der bragte mig til at stille et Mi- noritetsvotum i Statsrevisoratet. Det, der be- vægede mig til at træde op som Mindretal, var den Omstændighed, at medens vi vare enige om regnskabsmæssig Behandling af Udgifts- og Indtægtsrestancer, var denne Enighed ikke til- stede med Hensyn til Activregnskabet. Majori- teten fandt ikke, at der var Anledning til at kræve et særligt Activregnskab, og efter de For- bringer, som Majoriteten stillede til et saadant, indrømmer jeg, at det kunde have sine store Betænkkeligheder, idet den nemlig meente, at det skulde omfatte Alt, hvad Kongeriget særligt eiede, altsaa ikke blot Capitaler og Pengeeffec- ter, men ogsaa materielle Ting. Min Opfat- telse var noget forskjellig derfra; den sluttede sig til den Forretningsgang, som før Ud- skillelsen mellem Kongerigets særlige og Mo- narchiets samlede Finantser havde fundet

Sted. Før denne Afskillelse blev der nemlig for den hele samlede Stat ført et Activregnskab, som det kaldes, der omfattede alle Pengeactiver, hvad enten disse bestode i rede Penge eller i Effecter, og hvad enten disse Effecter vare Statspapirer eller Obligationer for Ublaau, eller Beviser for givne rentefrie eller rente- bærende Forskud; men da Sonbringen mellem Kongerigets særlige Finantser og Statens fælles Finantser blev foretaget, blev der ikke for Kongerigets Bedkommende indrettet noget Activ- regnskab, svarende til det tidligere Activregnskab, der havde været ført. Da jeg saaledes med Hensyn til Begrebet om, hvad der skulde regnes til Activer i et saadant Regnskab, sluttede mig til den bestemte Tradition, der fandtes i vor Bestyrelse — thi Activregnskabet er, saavidt jeg veed, fortsat for Heelstatens Bedkommende i den gamle Form — var der ingen Betænk- lighed ved at kræve et saadant Activregnskab. Ved Forhandlingen i Landstinget har Ud- valget der ligesom her i Thinget været enig med Minoriteten i Statsrevisoratet om Dnffeligheden af et saadant Regnskab. Udvalget i Lands- thinget foreslog kun en lille Ændring i den Indstilling, som jeg havde gjort som Mindretal i Statsrevisoratet, der var medført ved Tidens Fremskridt, og som er optagen i det Forslag, der foresligger; men da Sagen kom til For- handling i Landstinget — jeg haaber ikke, at den ærede Formand skal have Anledning til at finde det for vidt gaaende, hvad jeg har at anføre — blev der fra Ministerens Side an- ført Grunde, der forekommer det mig, maae antages nærmest at beroe paa en Forverling af, hvorledes Majoriteten og Minoriteten for- stode Ordet Activ; thi de Indvendinger, som den ærede Minister gjorde med Hensyn til, at et saadant Statsactivregnskab vilde være uover- kommeligt, naar det skulde omfatte alle de Gien- dele, Staten havde, rømme ikke mit Forslag, der slutter sig til den bestemte Tradition i hele vor Regnskabsføring. Naar jeg nu, uagtet Ud- valget har tiltrædt min Mening om det Dn- ffelige i at faae et saadant Activregnskab, har stillet et bestemt Forslag i den Retning, er dette at forstaae paa følgende Maade: Dersom jeg havde haft nogenstomhelst rimelig og sikker For- modning om, at man nu var rykket saa vidt